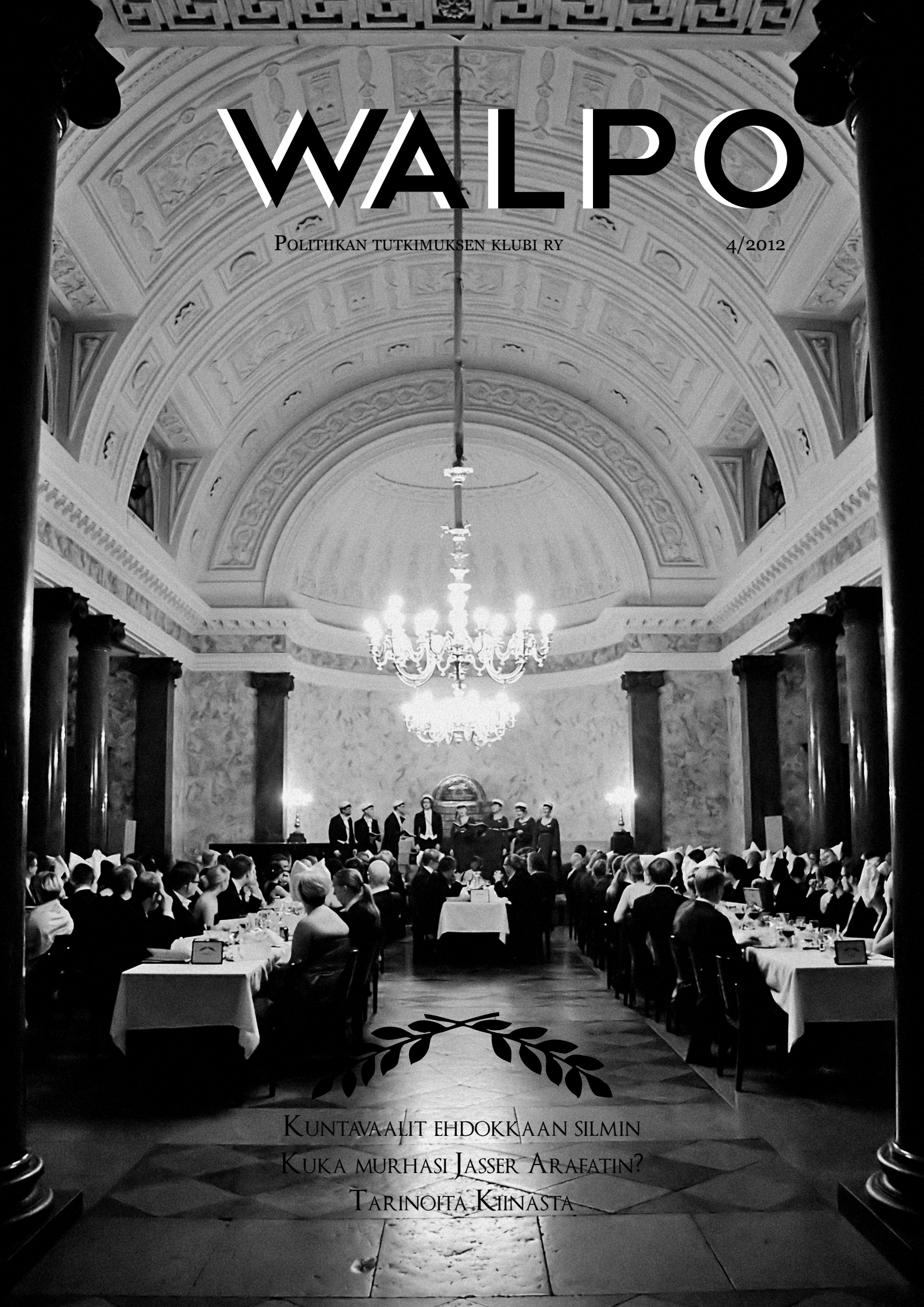

WALPO

POLITIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY

4/2012

KUNTAVAALIT EHDOKKAAN SILMIN
KUKA MURHASI JASSER ARAFATIN?
TARINOITA KIINASTA

Sisälllys

3	Pääkirjoitus
Lassi Vainio	20	Suomiko yrittäjävastainen maa?
Antti Laine
4	Puheenjohtajalta
Riikka Laaninen	22	Ekskursio Suomi - Ranska -peliin
Kristian Manelius & työryhmä
6	Kuka murhasi Jasser Arafatin?
Hammu Varjonen	26	Olen Salla ja olen Black & Decker -kyborgi
Salla Turunen
8	Politiikkaa työpöydän takaa
Petri Ruohio	28	Idealismin kuollut verso
Cygnac
10	Kuntavaalit - paljon porua tyhjästä
Antti Salminen	31	Tuleeko Suomeen palkka-ale?
Saska Heino
14	Haluaisin seinälleni taulun
Wilhelmiina Palonen	33	Vaihtopenkki Maastrichtissa
Eero Jalava & Ilkka Myllymäki
16	Tarinoita Kiinasta
Shiyu Miao		

POLITIIKAN TUTKIMUKSEN
KLUBI RY:N SITOUTUMATON
ÄÄNENKANNATTAJA

Päätoimittaja:	Lassi Vainio lassi.vainio@utu.fi
Toimittajat:	Petri Ruohio Juuso Koskinen Shiyu Miao Wilhelmiina Palonen Salla Turunen Saska Heino Kristian Manelius Antti Salminen Antti Laine Eero Jalava Ilkka Myllymäki Cygnae
Kannen kuva:	Timo Korkalainen
Taitto:	Lassi Vainio Petri Ruohio Juuso Koskinen
Ilmoitusmyynti:	Maari Alanko imala@utu.fi Laura Höykinpuro larkho@utu.fi
Levikki:	80
Julkaisija:	Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry (P-klubi) Rehtoripellonkatu 4A, 2. kerros 20500 Turku www.p-klubi.fi
Painopaikka:	Juvenes Print Turku

PÄÄKIRJOITUS

Kiitos ja näkemiin!

Käsillä on vuoden viimeinen Walpo. Käsillä ovat myös ne hetket, joina tämä päätoimittaja ja toimituskunta uhraavat viimeiset hikipisaransa ja yön pikkutuntinsa ainejärjestömme käyttöön.

Tahdonkin ennen kaikkea kiittää lämpimästi kaikkia Walpon tekemiseen tänä vuonna osallistuneita sekä jokaista lukijaa. On ollut ilo tehdä lehteä tietäen, että aktiivisia kirjoittajia löytyy eikä juttuideoita puutu. Olen myös hyvin luottavainen sen suhteen, että Walpo jatkaa vakaata kulkuaan kohti yhä laadukkaampaa muotoa ja sisältöä ensi vuonna.

Uusi vuosi ja toimijoiden vaihtuminen merkitsee aina myös luopumista. Demokratian hienous kuitenkin on, etteivät valta ja vastuu ole ihmisissä tai henkilöissä, vaan tehtävissä. Tämä on vahvuus myös P-klubissa. Hallitus vaihtuu, mutta uudet toimijat jatkavat työtä ainejärjestömme parhaisiin perinteisiin tukeutuen ja niitä vaalien.

Sekä entisenä Walpon päätoimittajana että - ainakin näillä näkymin - viimeisenä sellaisena, joka on myös P-klubin hallituksen jäsen, tulen seuraamaan mielenkiinnolla yhdistyksemme sääntöuudistuksen toteutumista käytännössä. Mikäli alustaviin merkkeihin on uskominen, luotan kaiken menevän oikein hyvin.

Sitten itse päivän Walpoon - vuoden viimeinen Walpo on mo-

nella tapaa erityinen. Jutut ovat jos mahdollista vielä aiempaa monipuolisempia kattaen aihepiirejä kuntavaalianalyysistä Kiinan kautta moraalisesti kyseenalaiseen taulukauppaan.

Erityisen iloinen olen siitä, että Walpo osoittaa jälleen heräämisen merkkejä P-klubilaisten avoimena keskustelufoorumina - viime lehdessä ollut Juuso Koskinen yrittäjyyden edellytysten vahvistamista peräänkuuluttanut juttu saa vastineen poliittisen kentän toiselta laidalta tässä numerossa. Pitkästä aikaa julkaisemme myös nimimerkillä kolumnin, joka herättää varmasti ajatuksia ja keskustelua yhdistyksessämme. Tänä vuonna perinteeksi muodostuneet ekskursio-jutut saavat myös jatkoa, ja numeron paketoivat kahden P-klubilaisen vaihtokokemukset Maastrichtista.

Lopuksi todettakoon vielä, että vaikka demokraattinen prosessi on oikeudenmukaisin ja paras tapa valita yhdistyksien tai järjestöjen uudet hallinnot, eivät nämä prosessit koskaan ole kiuttomia. Milloin halukkaita on enemmän kuin paikkoja, joutuu joku pettymään. Kokonaisedun tai pätevyyden kaltaisten käsitteiden käyttäminen omien suosikien puolustamiseen on kuitenkin varsin ongelmallista - poliittisesti tehtävissä henkilövalinnoissa pätevyys on subjektiivista ja yhteinen etu harvoin löydettävissä. **W**

Pakolliset loppulätinät

TEKSTI: RIIKKA LAANINEN

Näin vuoden loppuksi ja viimeisen pj-palstani kunniaksi on hyvä käydä läpi hallituksen vuoden onnistumisia ja epäonnistumisia. Teidän iloksenne käyn ne näin julkisesti läpi. Vuoden ehdottomia onnistumisia ovat olleet mm. avauspäivämäärien merkitseminen maitopurkkeihin, sääntöuudistuksen läpivieminen, kopoblogin aktivoiminen, hassunhauskan haalarimerkin suunnittelu, kympin uutisten loppukevennykseen pääseminen sekä Poliitiikan opiskelijoiden päivien onnistuminen. Myös toimistolla järjestetty peli-ilta oli suoranainen yleisöryntäys. Listaa voisi jatkaa pidemmällekin, mutta säästän teitä siltä.

Epäonnistumisia en sitten keksikään paitsi ehkä henkilökohtaisen opintomenestykseni. Tai no, metallinkeräysastia puuttuu yhä, tulostusohjeet ovat vasta työn alla, toimiston tietokoneiden word ei toimi kunnolla, intra katosi internetin syövereihin ja se pakastimen lukko repsottaa yhä..

Kaiken kaikkiaan vuotta voidaan pitää onnistuneena. P-klubi voi yhtä hyvin ellei jopa paremmin kuin vuoden alussa. Uusi ja aktiivinen fuksikerta on saatu integroitua osaksi klubia ja moni on jättänyt klubin ja siirtynyt työelämäänsä tai kortistoon. Niin tai näin, P-klubi on jättänyt varmasti tästäkin vuodesta lähtemättömiä muistoja jokaiselle klubilaiselle. Omiin Top 3 - muistoihini pääsevät ehdottomasti Kostajaisten jälkeisenä aamuna annettu haastattelu Lenin-näyttelyä varten sekä Silliiksellä saamani lempinimi, jonka jätän tässä nyt kuitenkin mainitsematta.

Omasta ja hallitukseni puolesta haluan kiittää kaikkia kuluneesta vuodesta. Vuosi on ollut erittäin antoisa mutta myös raskas. Ja vaikka kyynisyys on tuntunut vallanneen mieleni näin vuoden (ja maail-

man) lopun lähestyessä, voin kuitenkin rehellisesti todeta olevani todella ylpeä P-klubista. Meillä on upea järjestö ja pidetään huoli siitä, että se myös pysyy upeana. Toisaalta tuntuu, että oikeastaan vasta tässä vaiheessa tietotaito on sillä tasolla, että voisi viedä eteenpäin tätä järjestöä. Mutta ehkä P-klubin tarkoitus ei olekaan maailmanvalloitus vaan edunvalvonta ja aktiviteettien tarjoaminen jäsenilleen. Siinä on onnistuttu tänäkin vuonna hyvin - ilman testamenttiakin.

Samalla haluan toivottaa onnea ja menestystä syyskokouksessa valitulle uudelle ja innokkaalle hallitukselle sekä muille toimijoille. Olkaa uteliaita ja mukavia toisillenne. Mutta ennen kaikkea, tehkää vuodestanne oman näköisenne. Kuunnelkaa kentän ääntä, mutta älkää ärsyyntymiseen asti. Toteuttakaa rohkeasti ideoitanne ja ajatuksianne mutta muistakaa, että vuosi on lyhyt aika ja vuorokaudessa on vain 24 tuntia.

Tähän loppuun haluaisin esittää vielä yhden ponnen. Esitän, että P-klubissa pyritään jatkossakin edistämään toimijoiden (veren)kiertoa. Kiitos!

PS. Pidin vaalilupaukseni ja kaikki pj-palstat saapuivat ajoissa päätoimittajalle.

“ Omiin Top 3 - muistoihini pääsevät ehdottomasti Kostajaisten jälkeisenä aamuna annettu haastattelu Lenin-näyttelyä varten sekä Silliiksellä saamani lempinimi, jonka jätän tässä nyt kuitenkin mainitsematta.

Manhat WALPOT

"Walpo poistaa köyhyyden,
löytää Afrikan ja neuvoo
Clintonia."

- Kansiteksti Walpossa 2/1999

Klubissa kuultua

"Nyt ei haeta mitään
laatua."

- Väistyvä Walpon päätoimittaja

"Tänään loppuu v****
kaikki."

- Tuleva Walpon päätoimittaja

"Me tehdään Matun
kanssa Vesa Varekses-
ta elokuva. Soikkasta
näyttelee Vesa-Matti
Loiri"

- Maestro

**Routa
porsaan
omaan
kotiin
ajaa**

Älä kärsi enää vanhempien nurkissa,
sillä TYSillä asuminen on samanhenkistä,
laajakaistalla varustettua ja sikamaisen halpaa.

Tervetuloa omaan kotiin: www.tys.fi

Kuka murhasi Jasser Arafatin?

TEKSTI: HAMMU VARJONEN

Lähi-idässä riittää menneitä kaiveltavaksi. Viimeisin esiin tongittu luuranko kuuluu Jasser Arafatille. Palestiinalaisjohtajan kuolinsyystä on aloitettu uusi tutkinta myrkytys epäilyjen vuoksi. Mikäli selviää, että Arafat, palestiinalaisten itsenäisyystaistelun symboli, murhattiin, saa Israel syyt niskoilleen – oli se vastuussa tai ei.

Fatahin perustaja, palestiinalaishallinnon presidentti ja maailman tunnetuin arabi Jasser Arafat kuoli marraskuussa 2004 ranskalaisessa sotilassairaalassa. Lääkärit eivät kyenneet selittämään Arafatilla äkillisesti ilmenneitä oireita, kuten pahoinvointia, verisuonitukoksia ja koomaa lukuisista kokeista huolimatta. Kuolinsyö on edelleen selvittämättä.

Kuolemansyöntutkinta aloitettiin uudelleen, kun Al-Jazeeran reporttereiden haltuunsa saamista Arafatin viimeisinä päivinään käyttämistä tavaroista löytyi huomattavia jäämiä erittäin radioaktiivista polonium 210:tä. Epäilyksiä murhasta lisää se, että suurin osa poloniumista oli tyyppiä, jota saadaan vain ydinlaitoksista. Sitä on suurina varastoina vain Israelilla, Venäjällä ja Yhdysvalloilla.

“Mutta miksi Israel olisi vaivautunut monimutkaiseen myrkytysoperaatioon, kun se jo piti Arafatia vankinaan?”

No kuka?

Jos Arafatin kuolinsyöksi paljastuu myrkytys, osoittaa islamistien, tavallisten palestiinalaisten, arabimaailman ja koko muunkin maailman syyttävä sormi Israelia – eikä syyttä. Oireidensa alkaessa Arafat oli israelilaisjoukkojen tiukassa valvonnassa päämajassaan Ramallahissa; Useat Israelin hallituksen jäsenet olivat julkisesti puhuneet Arafatin tappamisesta; Israel oli yrittänyt murhata Arafatin useita kertoja aiemminkin. Ja, säteilevänä kirsikkana kakussa, Israelin turvallisuuspalvelu Mossadin bravuurina pidetään nimenomaan myrkyttämistä.

Lisäksi israelilaisten kommandohyökkäys on paras puolustus –taktiikka, jota on sovellettu niin norjalaisiin tarjoilijoihin kuin turkkilaisiin avustustyöntekijöihinkin, on usein johtanut kansallisina vihollisina pidettyjen tarpeettomaankin eliminointiin.

Mutta miksi Israel olisi vaivautunut monimutkaiseen myrkytysoperaatioon, kun se jo piti Arafatia vankinaan? Aiemmat murhayritykset eivät olleet läheskään yhtä hienovaraisia: vuonna 1993 Arafat

selvisi vain täpärästi, kun Israelin armeijan hävittäjät pommittivat hänen päämajansa maan tasalle Tunisian keskellä kirkasta päivää.

Israelin ja Yhdysvaltain ulkopuolella Arafat oli rauhanrakentajan maineessa: hän oli saanut Nobelin rauhanpalkinnon osallisuudestaan Oslon rauhansopimuksen solmimisessa. Lisäksi häntä pidettiin Israelissakin ainoana palestiinalaisjohtajana, jonka auktoriteetti olisi riittänyt hankkimaan palestiinalaisten tuen kivuliaille rauhanneuvotteluille. Arafatin poistaminen kuvioita ei siis vaikuta Tel Avivin kannalta järkevältä vaihtoehdolta.

On esitetty teorioita, että Arafat olisi joutunut palestiinalaishallinnon sisäisten valtataistelujen uhriksi. Syylliseksi on esitetty muun muassa Fatahin kilpailijajärjestöä, islamistimilitanttien johtamaa Hamasia. Arafat oli huonossa huudossa vaikutusvaltaisten maanmiestensä keskuudessa muun muassa hallinnossaan laajalle levinneen korruption takia. Hänen väitetään ohjanneen palestiinalaishallinnon varoja suoraan omille ja sukulaistensa tileille. Miljardiomaisuuttaan aina samaan shemagh-huiviin pukeutuva vanhus oli sijoittanut muun muassa Coca-Colaan.

Ovela itsemurha

Joka tapauksessa radioaktiivisella alkuaineella myrkyttäminen kuulostaa liian hienovaraiselta operaatiolta kilpailevien islamistiryhmien tekemäksi. Niihin on yleensä totuttu liittämään räjähdykset, mustuneet kuopat asfaltissa ja ihmiset epämääräisinä palasina pitkin katua.

Salaliittoteoreetikolla on onneksi muutama ässä hihassaan: Iran, kaiken pahuuden sydänjuuri, jolla kaiken kukkuraksi on oma ydinohjelma. Kaukaa haettua? Ehkä kyseessä oli sittenkin taitavasti toteutettu itsemurha: vanha ja väsynyt johtaja uhrautuu yhdistääkseen kansansa yhteistä vihollista vastaan.

Loppuvuodesta Israelin ja palestiinalaishallinnon välit ovat olleet kiristymään päin. Eräänä syynä ovat olleet Hamasin raketti-iskut, joita seuranneissa Israelin ilmaiskussa Gazaan kuoli reilusti toistatakaa palestiinalaista. Tuttua protokollaa seuraten islamistiryhmät vanhoivat kostoja suut vaahdossa. Jos kuolemansyöntutkimuksessa päädytään murhaan, juhlistetaan Tel Avivissa länsimaista uutta vuotta Hamasin tarjoamin ilotulituksin. W

Politiikkaa työpöydän takaa

TEKSTI: PETRI RUOHIO

Yhdysvaltalaisen talk show -ohjelmien isännät ovat 1950 -luvulta lähtien istuttaneet vieras-tuoleilleen poliittisia päättäjiä ja vitsailleet heistä monologeissaan. Viime aikoina myöhäisillan hahmojen käyttämä valta on alkanut kiinnostaa akateemisissa piireissäkin.

Kevät 2012. Yhdysvaltalaismediassa nousee jälleen kohu republikaanipresidenttiehdokas **Mitt Romney**n ympärillä. Romney myöntää 1980 -luvulla sitoneensa perheen irlanninsetterin il-matiiviiseen kenneliin auton ka-tolle 12 tunnin automatkan ajak-si. Seuraavana päivänä **David Letterman** tivaa yleisöltään legendaarisessa Ed Sullivan-teatterissa: "Voimmeko valita presidentiksi miehen, joka it-senäisesti päättää sitoa koiransa auton katolle lomamatkansa ajaksi." Seuraavaksi näytölle lävähää editoitu kuva Romney-sta kaahamassa autolla koiran roikkuessa teatraalisesti kiinni katosta.

Edellä mainittu tapaus on tyyppiesimerkki tavasta, jolla myöhäisillan keskusteluohjelmat ovat jo yli 60

vuotta kehystäneet Yhdysvaltain poliittista keskustelua. Erityisesti presidentinvaaleissa kampanjatiimien töppäykset nousevat myöhäisillan pukumiesten hu-ulille salamaakin nopeammin.

Eräs perinteisimmistä ja tun-nistetuimmista keskusteluohjelma-formaateista on The Tonight Show, joka alkoi toimittaja **Steve Allenin** vetämänä vuonna 1954. Poliitiikka ei luonnollisestikaan ole aina ollut osa Tonight Show'n eikä myöhäisillan pal-ettia, mutta agendalle se nousi erityis-esti vuonna 1957 **Jack Paarin** aloit-taessa ohjelman vetäjänä.

Castron kautta Clintoniin

Paarin Tonight Show muutti aivan uusille taajuuksille. Viiden vuoden valtakautensa ai-kana hän ehti vakiinnuttamaan niin rakenteellisia

**“Työpöydän
äärellä nähtiin
muun muassa
sikaria
rauhallisesti
tuprutteleva
Fidel Castro**

asioita kuten alku- monologin, mutta lisäksi miehen perintönä voidaan pitää politiikan tuomista entistä voimakkaammin mukaan ohjelman palettiin.

Politiikka näkyi ulkomaan- vierailuina muun muassa Berliinin muurilla sekä valtavirtatelevisiolle aiempaa poikkeuksellisempina haastatteluvalintoina. Muun presidenttiehdokas **John F. Kennedy**n ohella Paarin työpöydän äärellä istuskelemassa nähtiin muun muassa sikaria rauhallisesti tuprutteleva **Fidel Castro**.

Seuraaja **Johnny Carson**in reilun 30 vuoden valtakaudella vastaavaa poliittisuutta ei nähty vaan myöhäisillan ohjelmien poliittisuus alkoi korostua vasta 1994 vaaleissa uusien isäntien **Jay Lenon** sekä CBS:n Lettermanin myötä. Myöhemmissä vaaleissa pelikentälle nousi myös Comedy Centralin **Jon Stewart**

Daily Show suurennuslasin alla

Myöhäisillan ohjelmien poliittisella vaikutuksella voidaan luonnollisesti spekuloida mielettömät määrät, mutta on asiaa jonkun verran tutkittukin. Erityisen tutkittuja ovat Jon Stewartin kipparoiman Daily Show-ohjelman vaikutukset.

Etelä-Carolinan yliopistossa tehdyn tutkimuksen mukaan Daily Show'lla havaittiin nimittäin olevan vaikutusta erityisesti nuorison poliittisten mielipiteiden muodostamiseen.

Kokeessa satunnaisesti valitulle ryhmälle valtio-

opin johdantokurssin opiskelijoita näytettiin pätkiä Daily Show'sta, jotta selviäisi millainen vaikutus ohjelmalla on opiskelijoiden suhtautumiseen vuoden 2004 presidenttiehdokkasiin.

Videon katsomisen jälkeisessä kyselyssä tutkijoille selvisi Daily Show'n katsomisen lisää hienoisesti kyynistä suhtautumista sekä poliittiseen järjestelmään että sen ehdokkasiin. Samaa vaikutusta ei havaittu toisessa testiryhmässä, joka laitettiin katsomaan CBS:n iltatuitisia.

Toisaalta tutkijat havaitsivat Daily Show'lle altistettujen kokevan ymmärtävän poliittista järjestelmää paremmin kuin CBS -uitisia katsooneen verrokkiryhmän. Tämän voi arvella johtuvan poliittisen järjestelmän henkilöittämisestä ja yksinkertaistamisesta, mikä on myöhäisillan viihdeohjelmien tavaramerkki. Vaikutus korostui erityisesti henkilöissä, jotka eivät olleet ohjelmalle aiemmin altistuneet.

Vaikka tutkijatkin myöntävät American Politics Researchissa julkaistussa artikkelissa vaikutusten olleen pieniä, osoitti tutkimus talk show -retoriikan vaikuttavan yleisönsä mielikuviin niin ehdokkaista kuin poliittisesta järjestelmästäkin.

Myöhäisillan vaikutukset äänestyskopissa jäävät vielä seuraavien tutkijoiden selvitettäväksi. w

“ Daily Show'n katsominen lisää hienoisesti kyynistä suhtautumista poliittiseen järjestelmään.

Kuntavaalit – paljon porua tyhjästä

Teksti:
Antti Salminen

Lokakuussa Suomessa käytiin kunnallisvaalit. Ennen vaaleja joka paikassa kohistiin vaalien tärkeyttä. Optimistisimmat uskoivat äänestysaktiivisuuden nousevan lähelle eduskuntavaalien tasoa. Toisin kuitenkin kävi. Kerron oman käsitykseni kunnallisvaaliehdokkaan näkökulmasta.

Olipa kerran eräs Satakunnan ja Pirkanmaan rajamailla sijaitseva lintukoto. Tämän 15 000 asukkaan paikkakunnan maatalousvaltaisuuden, uskonnollisten herätysliikkeiden ja raittiusaatteen voimasta kertoo se, että ruokakaupoissa ei saanut myydä vielä 1980-luvulla edes keskiolutta. Uimahallin rakentamisesta on riideltä jo 50 vuotta kaikissa kuntavaaleissa – kuten nytkin. Jopa Hesburger on muuttanut pois kaupungista 2000-luvulla. Uusi S-Market saatiin sentään rakennettua 2000-luvulla – hanke tosin kesti valituksineen ja liito-oravahavaintoineen vuosikautia.

Tervetuloa Vammalaan, vuodesta 2009 alkaen Sastamalaan, jossa on nyt Äetsä ja Mouhijärvi mukaan laskettuna 25 000 asukasta. Olin tässä kunnassa kokoomuksen listoilla kunnallisvaaliehdokkaana. Kampanjani tavoitteena oli uudistaa ja kehittää Sastamalaa. Enpä onnistunut.

Erilaista kampanjointia

Kampanjoin kuitenkin hyvin aktiivisesti. Tämä oli hyvin opettavaista, tosin turhaa. Jälleen kerran 30 vuotta valtuustoissa istuneet isäntämiehet ja emäntänaiset hankkivat jatkokauden ainoastaan laittamalla ilmoituksen vaaliviikon paikallislehteen ja toivomalla,

ettei vaalipäivänä sada. Eipä satanut.

Kampanjointi opetti minut ihailemaan kaikkein eniten niitä puolueaktiiveja, jotka vaaleista toisiin kaatavat toreilla ihmisille kahvia ja paistavat makkaraa. He ovat niitä todellisia arjen sankareita, jotka Sauli Niinistön olisi ehdottomasti pitänyt kutsua tämän vuoden Linnan juhliin. Tosin on muistettava, että toreilla käyvät tunnetusti vain ilmaisen ruoan perässä jo yli vuosi sitten ehdokkaansa valinneet eläkeläiset.

Kaikenlaiset vaalipaneelit ja foorumit ovat kunnallisvaaleissa melko tarpeettomia. Niin sanotut tavalliset ihmiset karttavat kaikenlaisia tilaisuuksia, jotka ovat vähänkin poliittisia. Paneelit ovat pienissä kunnissa pakollinen rituaali, jossa ehdokkaat käyvät juttelemassa keskenään mukavia. Ehdokkaiden tukiryhmät ja puoluejyrät seuraavat yleisön joukossa haltioituneina omiensa menestymistä.

Vaalikeskusteluilla on merkitystä vain, jos joku lehdistön edustaja eksyy paikalle. Tosin pienen paikkakunnan paikallislehdet eivät uskalla tilausten ja ilmoitusten menettämisen pelossa arvioida vaaliväitteilyjen kulkua kriittisesti vaan ne tyytyvät referoimaan panelistien kauniita puheita.

“Niin sanotut tavalliset ihmiset karttavat kaikenlaisia tilaisuuksia, jotka ovat vähänkin poliittisia.

Nuori voi myös onnistua

Suuremmissa kaupungeissa kunnallisvaalit eivät välttämättä ole pelkästään kylä- ja sukuvaalit. Monet joutuvat äänestämään itselleen tuntematonta ehdokasta, ja aktiivisella kampanjoinnilla saattaa olla jopa merkitystä. Tosin tuntemattomien äänestäjien hankkiminen on kuin neulan etsimistä heinäsuovasta. Rahaa palaa älyttömästi jo muutamaan ääneen ja läpipääsyyn voi mennä omaisuus.

Vaikuttaa jotenkin siltä, että kuntavaalien nuoret ehdokkaat ovat joko ääniharavia tai sitten puhtaasti listojen täyte-ehdokkaita. Kaikki puolueethan hakevat ennen vaaleja nuoria ehdokkaita kissojen, koirien ja vähän kaikkien muidenkin avulla. Nuorten on kuitenkin vaikea saada puolueissa vastuuta, koska vanhat jyrät haluavat pitää kiinni eduistaan ja asemistaan.

Nuoria onnistujia kuitenkin löytyy kaikissa vaaleissa. Esimerkiksi Sastamalassa edellä mainitun S-Marketin iloisena kassapoikana ihmisille tutuksi tullut Ilmari Nurminen (sd.) keräsi yli 800 ääntä. Hieno saavutus, vaikka vääräleuat irvistelevät demarien muun ehdokaslistan tasoa. Puolestaan Turussa vasemistonuorten puheenjohtaja Li Andersson sai 2422 ääntä, eikä hänelle häviä paljoa kokoomusnuorten entinen puheenjohtaja Wille Rydman Helsingissä 2241

äänellä.

Kohti eduskuntavaaleja

Koko valtakunnan tasolla vaaleissa oli merkittävintä keskustan paluu takaisin kolmen suurimman puolueen joukkoon ja toisaalta perussuomalaisten romahdus eduskuntavaaleihin verrattuna. Jo kauan on ollut ilmassa, että kokoomus ja keskusta halusivat muodostaa seuraavan hallituksen vuonna 2015 (tai aiemmin!?). Nyt porvaririntaman paluu näyttää todennäköisimmältä sitten eduskuntavaalien jälkeen.

(Kevään 2015) eduskuntavaalit näyttävät siis muodostuvan kohtalonkysymykseksi sdp:lle. Jutta Urpilainen ei voi hävitä uskottavana puheenjohtajana kuudensia vaaleja peräkkäin tai kauniimmin ilmaisuna ottaa kuutta torjuntavoittoa, jos puolue haluaa pysyä vallankahvassa kiinni.

On myös mielenkiintoista huomata, että keskusta sai kuntavaaleissa perussuomalaisia paremman tuloksen Soinin joukkoja pienemmällä vaalibudjetilla. Vastaavasti eduskuntavaaleissa perussuomalaisten vaalibudjetti oli murusia keskustan vastaavasta.

Raha ei siis tuo aina onnea.

Sen pituinen se.

OPOLISUUSNEUVOS
 PÄÄLLIKÖ
 PÄÄLLIKÖ
 PARTNER
 YHTEISKUNTASUHDEJOHTAJA
 YHTEYSJOHTAJA
 ARVIOINTIPÄÄLLIKÖ
 ASSOCIATE EXPERT
 HANKINTAPÄÄLLIKÖ
 AUKUSKOULUTUSJOHTAJA
 ELÄKEINTOIMENJOHTAJA
 ELÄKEASITTELYPÄÄLLIKÖ
 JAOSTOPÄÄLLIKÖ
 JOUKKOKIKENNEPÄÄLLIKÖ
 JULKAISUPÄÄLLIKÖ
 KASVATUSJOHTAJA
 KAPUNKUNTAKUMIPÄÄLLIKÖ
 KIINTEISTOPÄÄLLIKÖ
 KIRJANPITOPÄÄLLIKÖ
TYÖVOIMANEUVOJA
 TYÖVOIMAOHJAAJA
 ASIAKASNEUVOJA
 ASIAKASSIITEERI
 PALVELUNEUVOJA
 ERIKOISTYÖVOIMANEUVOJA
 URASUUNNITTELIJA
 YRITYSNEUVOJA
 KYSYLÖMENTALIA
 REKRYTOINTIKONSULTTI
 JOHTAJA TYÖVOIMANEUVOJA
 TYÖELÄMÄVALMENTAJA
 TYÖVOIMAKONSULTTI
 TYÖVOIMAKÄSITTELIJÄ
TIEDOTTAJA
 VIESTINTÄPÄÄLLIKÖ
 VIESTINTÄJOHTAJA
 VIESTINTÄKONSULTTI
 TIEDOTUSPÄÄLLIKÖ
 TOIMITTAJA
 VIESTINNÄN SUUNNITTELIJA
 COPYWRITER
 PÄÄTOIMITTAJA
 VERKOTOIMITTAJA
 VIESTINTÄASIAINTUNTJIA
 COMMUNICATIONS SPECIALIST
 TOIMITUSPÄÄLLIKÖ
 VIESTINTÄKOORDINAATTORI
 TOIMITUSSIITEERI
 TUNNUSKUVUJOHTAJA
 MEDIA-TIEDOTTAJA
 MEDIA-ANALYYTIKKO
 ALUETIEDOTTAJA
 VIESTINTÄSUUNNITTELIJA
 COMMUNICATIONS DIRECTOR
 ERIKOISTOIMITTAJA
 LEHDISTÖVASTUUTTAJA
 MEDIASEURAAJA
 MEDIASIITEERI
 TIEDOTTAJA-TOIMITTAJA
 VIESTINNÄN TUOTTAJA
 VIESTINTÄASSISTENTTI
 VIESTINTÄMARKKINA-
 ASIAINTUNTJIA
 VIESTINTÄVASTAAVA
 COMMUNICATIONS OFFICER
 CORPORATE COMMUNICATIONS
 MANAGER
 DIRECTOR OF COMMUNICATION
 PUBLIC RELATIONS
 EU-ALUETIEDOTTAJA
 INFORMATIONSSANSVARG
 JULKAISUTOIMITTAJA
HENKILÖSTÖPÄÄLLIKÖ
 HENKILÖSTÖKONSULTTI
 HENKILÖSTÖSUUNNITTELIJA
 HENKILÖSTÖASIAINTUNTJIA
 HR-SPECIALIST
 TYÖSUUNNITTELIJA
 HR-ASIAINTUNTJIA
 HR-KONSULTTI
 HENKILÖSTÖASSISTENTTI
 HR-MANAGER
 HENKILÖSTÖSIITEERI
 HENKILÖSTÖNEUVOTTELIJA
 HR ASSISTANT
 HENKILÖSTÖKOORDINAATTORI
 HR-KOORDINAATTORI
 HENKILÖSTÖN KEHITTÄJÄ
 HR-KEHITTÄMISPÄÄLLIKÖ
 HR DIRECTOR
 HENKILÖSTÖNKEHITTÄMISPÄÄL-
 LIKKÖ
 HENKILÖSTÖPALVELUPÄÄLLIKÖ
 HRD-KONSULTTI
 HR-SUUNNITTELIJA
 BUSINESS HR
 HENKILÖARVIOINTIASSISTENTTI
 HENKILÖSTÖASIAINTOIMAJA
 HENKILÖSTÖN KEHITTÄMISJOHTAJA
 HENKILÖSTÖN KEHITYSPÄÄLLIKÖ
 HENKILÖSTÖVASTAAVA
 HR ADMINISTRATOR
 HR ASSISTENTTI
 HR-JA VIESTINTÄASIAINTUNTJIA
 HR OFFICER
 HR PROJEKTIKOORDINAATTORI
 HR TRAINEE
 HRM ASIAINTUNTJIA
 HR-PALVELUPÄÄLLIKÖ
 HR-PARTNER
 HR-PROJEKTIPÄÄLLIKÖ
 HRS SYSTEMS SPECIALIST
 HR-VASTAAVA
 HUMAN RESOURCES MANAGER
ASIAINTUNTJIA
 ERITYISASIAINTUNTJIA
 KONSULTTI
 ANALYYTIKKO
 YLIANTUJARI
 KANSANEDUSTAJAN AVUSTAJA

[illegible][illegible]

EVLI PANKI
FCG FINN
GEOLOGIA
GLAXOSM
HALLINNC
KUS HALTI
Helsingin
Helsingin
IBM
ITA-SUOM
OSAAMISE
JULKISTEN
JEN LIITTO
JYVÄSKYL
ELINKEIN
KAJAANIN
LU
KANSALLI
KEMIN KAI
KUSTANNUS
KOUROJON
MAA- JA
TUTKIMUS
MANDATU
OSAKEYH
MERENKUN
RY JÄ TUKKI
O MIKKELIN
MONIKKA-
NAANTALIN
NORDIC IN
NURMIJÄR
TO
OIKEUSHU
PALVELUKA
PIRKANNAN
KOULUTUS
KUNTAJYHT
POHJOIS-
SAIRAANRA
KUNTAJYHT
PRETAX TO
PROMENAN
PÄÄÄHÄN
PÄÄÄKAPPA
VERTOIMIN
SL RAJAVART
SATAKUNN
LU KOUKA
FAYON AM
SIO VALIN
SITO OY
SOMERON
AINAVAL
JÄNEN
PERUSHOIN
SUOMEN
SUOMEN
SUOMEN
ALLIANSSI
SVENSKA
FORBUND
TAITOPRO
TAMPEREEN
KESKUSASA
TASAVALL
KANSLIA
TEHY RY
TEKNOLOG
TURUN AM
WÄRTSILÄ
YHTYNEET
ADECCO F
AHLSTRÖM
AKTIA ASIA
AB/AKTIA
A-LEHDETT
AMIEDU
AMNESTY
SUOMEN
AREK OY
CERTIA OY
CMC/EUM
DANSKE C
OYJ
EUDOCODE
EUDUSKUN
ELAN IT RE
ELINTARVI
TO EVIRA
EU-EDUST
EUROPAAR
FCG EFEKO
FIDIRA RY
GREY-HEN
Helsingin
Helsingin
HUHTAMÄ
HUOLTOVA
IAET-KASSA
IKEA OY
INARIN KUN
INTERNATI
FOR MIGRA
INTERQUE
ITÄMERI-IN
JÄMSÄN K
KAINUUN
KANTA-HÄ
PIIRIN KY
KASVUN Y
KEHITYSVÄ
RY
KEMI-TORIN
KOULU
KESKI-UUD
KOILLISMA
ELINKEIN
KOKEMÄE
KONE OYJ
KONECR

Liity jäseneksi.

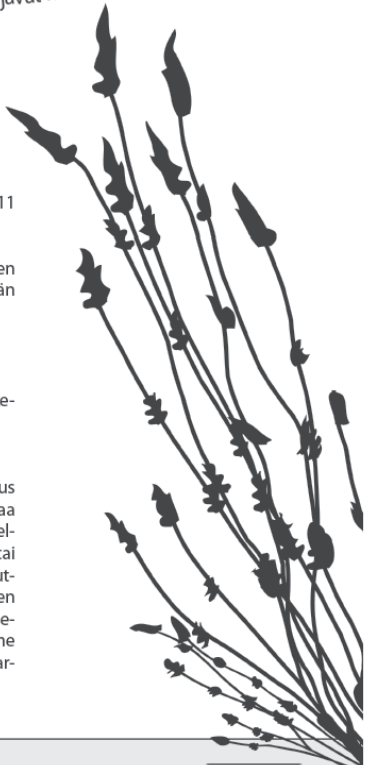
Yhteiskunta-alan korkeakoulutetut ry

Opiskelijan ääni

demarinuoret ja demariopiskelijat ajavat mm. seuraavia asioita:

- Opintotuki on päivitettävä vuoden 2011 tasolle. Se on myös sidottava indeksiin
- Maksuton koulutus on säilytettävä
- Opiskelijoiden henkiseen ja fyysiseen jaksamiseen on kiinnitettävä enemmän huomiota
- Julkista liikennettä on kehitettävä ja lippujen hintojen oltava kannustavia suhteessa autoiluun
- Jokaiselle nuorelle on taattava opiskelu/harjoittelu/työpaikka

Jokaisella ihmisellä on oltava oikeus tehdä työtä, asua, rakastaa, perustaa perhe ja opiskella riippumatta taloudellisesta asemasta, etnisestä taustasta tai seksuaalisuudesta. Jokainen voi vaikuttaa omassa arkipäivässään ja parhaiten se käy yhdessä samalla tavalla ajattelevien ihmisten kanssa. Yhdessä pyrimme kohti oikeudenmukaisempaa ja tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa.

DEMARI
NUORET

WWW.LOUNAISSUOMENDEMARINUORET.FI
WWW.TOSY.FI

vasemmistonuoret
kaduilla ja kabineteissa

ainua tarvitaan, sillä
on hyvä maailma
mahdollinen

vs-vanu.fi vasemmistonuoret.fi

Erikokoisia juhlahuoneistoja
Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka
Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat...

Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.

Puh. 2511122, 0400-487167

turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Vänrikinkatu 4
20500 Turku

Haluaisin seinälleni taulun

TEKSTI: WILHELMINA PALONEN

OLEN viimeaikoina provosoinut tuttujani puolihuolimattomasti ja varovaisesti. Luin nimittäin artikkelin kahden juuri valmistuneen kauppatieteilijän kesällä perustamasta yrityksestä, jonka tavoitteena on tarjota niin edullisia öljyväritöitä, että opiskelijoillakin olisi varaa ostaa niitä seinilleen. Yritin tähdätä provokaationi niin, ettei sen terä olisi sanan ”öljyväri” elitistisyydessä vaan yrityksen ideassa, koska se ja sen aiheuttamat reaktiot minua kiinnostivat.

“Yrityksen idea on yksinkertaisuudessaan teettää suomalaisten taiteilijoiden teoksista halvalla käsinmaalattuja ”taidevedoksia”.

AAVA Helsinki -nimisen yrityksen idea yksinkertaisuudessaan on teettää suomalaisten taiteilijoiden teoksista halvalla käsinmaalattuja ”taidevedoksia”. Seitsemän taiteilijan kanssa on tehty sopimukset tietyistä teoksista, jotka ovat asiakkaille esillä yrityksen verkkogalleriassa. He hyötyvät myydyistä töistä sekä rahallisesti, että saavat näkyvyyttä itselleen.

Helsingin Sanomien NYT-liite (19/10/2012) kuvasi artikkelissaan tekoprosessin kursailemattomasti näin: ”Taiteilija tekee Suomessa taulun, jonka kiinalainen taiteilija maalaa valokuvasta uudelleen. Näin vedoksen kustannukset pysyvät alhaisina.” Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kopio maksaa noin viidenneksen teoksen alkuperäishinnasta. Se on kopio siinä mielessä, ettei sitä signeerata ja että yritys myy samasta työstä useita kopioita, mutta kuitenkin samalla aito öljyvärimaalaus siveltimenvetoineen ja hehkuvine väreineen.

“Jos mulla olisi vähän enemmän rahaa juuri nyt, voisin hyvin tilata sieltä taulun. Se maksaisi vain vähän enemmän kuin sellainen suuri sisustustaulu Ikeasta.”

Kerroin artikkelista useammalle tutulle - perheenjäsenelle, kämppikselle, opiskelukaverille - ja pudotin loppuun kokeillen kommentin: “Jos mulla olisi vähän enemmän rahaa juuri nyt, voisin hyvin tilata sieltä taulun. Se maksaisi vain vähän enemmän kuin sellainen suuri sisustustaulu Ikeasta.” Ensireaktiot olivat joka kerralla hyvin samankaltaisia - lähinnä paheksuvia ja epäuskoisia.

Ison taulun kopioiminen siveltimen veto siveltimen vedolta on niin konkreettista, että epämääräinen kuva köyhästä kiinalaisesta tekemästä sitä välähtää helposti mielessä. Nekin koekaniineistani, joiden sydän ei yleensä lämpene lyhenteelle ”kehy” tai jotka eivät halua luokitella itseään eettiseksi kuluttajiksi

tuntuivat kokevan taulun oston jotenkin vähän kyseenalaiseksi. Miksi minä haluaisin ostaa seinälleni taulun, josta omalle tunnolle tulee niin selvästi epämu-kava olo?

Jutun juu on tietenkin siinä, ettei AAVA Helsingin toiminnassa ole mitään ihmeellistä. Ikean sisustustaulut valmistuvat ihan samalla periaatteella, niitä valmistavien kiinalaisten työnkuva on vain hiukan erilainen. AAVA Helsingin kauppatieteilijöiden kannalta vain on sääli, että heidän yrityksessään halpatuotannon käyttö näkyy asiakkaalle paljon selvemmin kuin monissa suuryrityksissä. Siitä huolimatta, että he ovat pyrkineet peittämään prosessin kiiltokuvaisten promokuvien alle ja poistaneet sivuilta siellä aikaisemmin olleen kömpelön selostuksen taulujen teettämisestä ”ulkomaisilla yhteistyötaiteilijoilla”.

Minun tarkoitukseni ei ollut moralisoida lähipiiriäni. Halusin vain testata tuntuuko ajatus kontrolloimattomissa oloissa työskentelevän halpatyövoiman käytöstä vähän pahalta, kun se tarjotaan tavanomaista räikeämmässä paketissa. Pieniä hätkähdyksiä tarvitaan aina välillä, koska ihmiset ovat perusluonteeltaan juuri sellaisia kuin Rikos ja rangaistus -romaanissa kuvataan: ”Ensin ihmiset itkevät ja hyväksikäyttävät. Sitten he turtuvat ja vain hyväksikäyttävät.”

ANNA POLITIIKKASI NÄKYÄ

Varsinais-Suomen Keskustanuoret

Linnankatu 21 B 35, Turku
Toiminnanjohtaja Petri Ahola
044-532 2332
varsinais-suomi@keskustanuoret.fi
www.keskustanuoret.fi/varsinais-suomi

Turun Keskustaopiskelijat

YO-talo B, 2. kerros
Puheenjohtaja Tuomas Ylitalo
050-526 8219
tiylit@utu.fi
http://turun-keskustaopiskelijat.blogspot.com/

YLIOPISTONMÄEN KIRJAKAUPPA

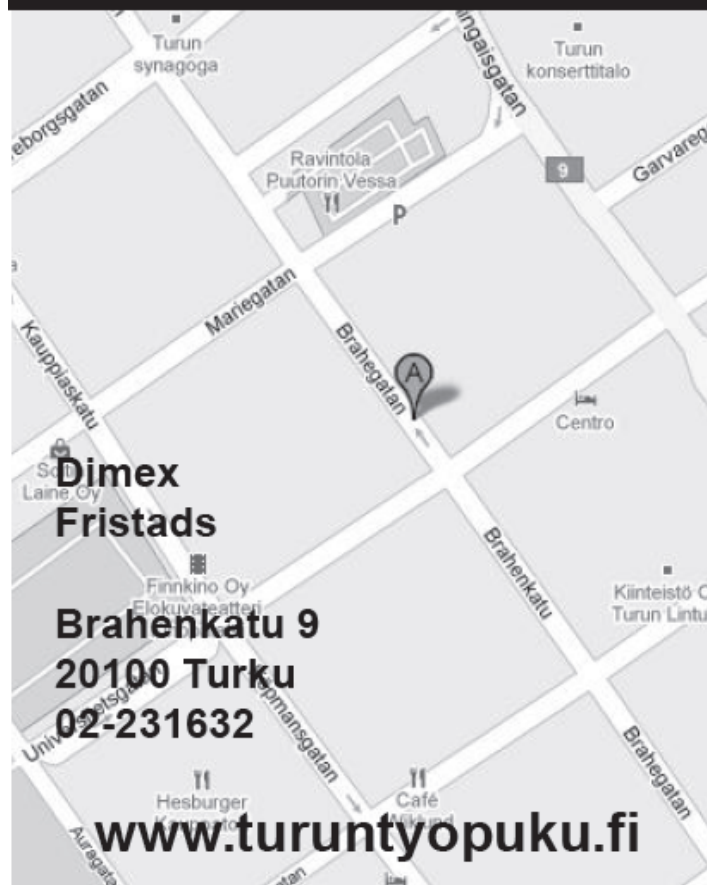
Yliopistonmäen
kirjakaupasta kaikki
tarpeellinen opiskeluun

Kurssikirjat
Luentomateriaalit
Yliopistotuotteet
Yliopiston julkaisut
Opiskeluvälineet
Toimistotarvikkeet
Posti- ja kopiopalvelut
Haalarituotteet, makeiset,
virvoitusjuomat ja kahvi

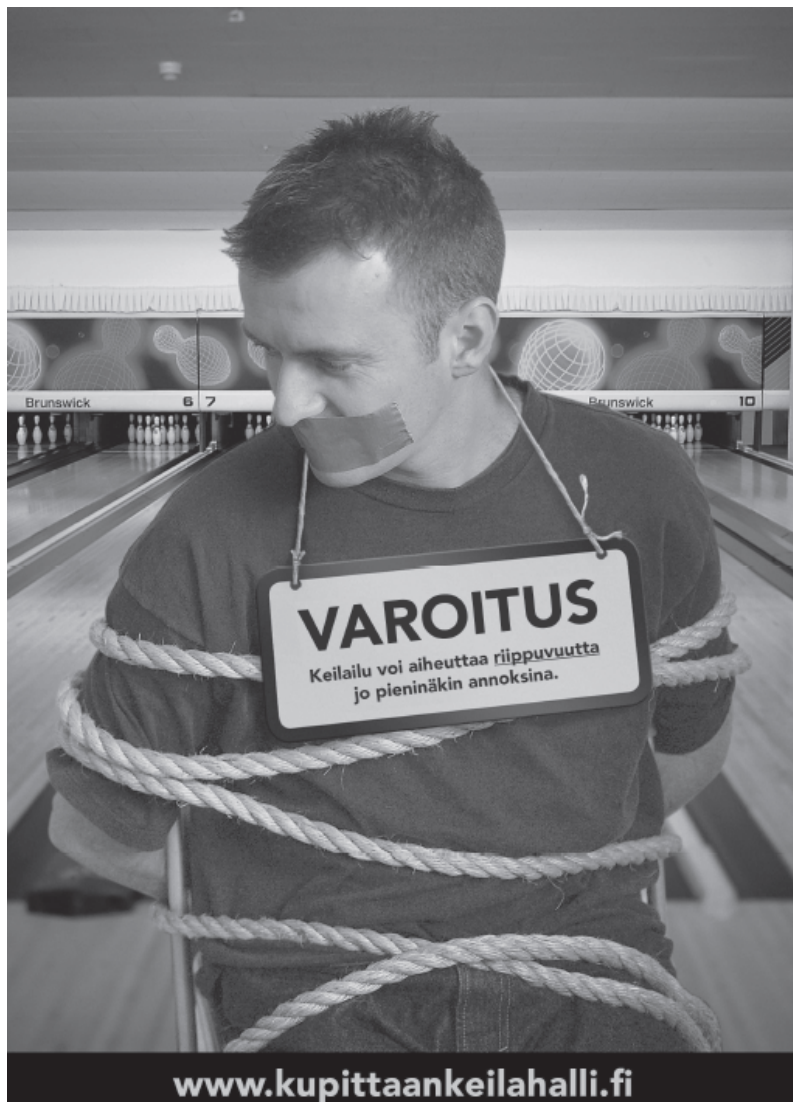
ma-to 8.45–16.00, pe 8.45–15
Luonnontieteiden talo 1, ala-aula
www.maenkirjakauppa.fi

Turun Työpuku Oy

TEOT OVAT KAUNEINTA PUHETTA.

Varsinais-Suomen Kokoomusnuoret
www.koktail.com

www.kupittaaankeilahalli.fi

Tarinoita Kiinasta

TEKSTI: SHIYU MIAO

Kiinalla menee hyvin. Talous kukoistaa, ja vaikutusvalta kasvaa. Pääosin maailmalla ehkä ajatellaan, että kommunistit ovat onnistuneet hyvin jättivaltion hallitsemisessa. Aina kuitenkin ei kommunisteilla ole sujunut niin hyvin, kuin ehkä luulisi. Tässä muutama satunnainen poiminta Kiinan kommunistien vähemmän onnistuneista tempauksista.

Vieraillessani kotikonnuillani vuonna 2009 olin shokissa. Nettiyhteyttä ei isovanhempien luona ollut, joten eksyin paikalliseen nettikahvilaan. Valitettavasti sielläkään ei onnistunut – koneelle pääsemiseen tarvittiin henkilöllisyystodistus. Ja ei, passini ei kelvannut, eivätkä selitykset ulkomaalaistautaisuudestani. Kiinan omaa henkilöllisyystodistustahan minulla ei tietenkään Suomessa asuvana ollut. Koko systeemin ideana on kuulemma kontrolloida nuorten netinkäyttöä. Paikallisesta biljardisalin takahuoneesta tosin löytyi tehokkaampia koneita ilman moisia tunnistaumisvaatimuksia...

Vallihautojen kaivamista akateemisin voimin

Kulttuurivallankumouksesta tietää moni, mutta mitä se käytännössä tarkoitti Kiinan älymystölle? Muun muassa allekirjoittaneen isoisä, aikanaan korkea-arvoinen virkamies, passitettiin kaivamaan juoksuhautoja Neuvostoliiton mahdollista hyökkäystä varten. Tämä siis noin tuhat kilometriä rajan takana, ja Mongoliaankin matkaa oli 500 km. Kiinan odotusarvo sotamennestykselle oli nähtävästi heikko.

“Mikä huolestuttavinta kansallisen mielen-
terveyden kannalta, myös “säädöttömät”
viestit saivat kenkää. Kiinan Ikestä ei ole
valitettavasti vielä kantautunut sanaa län-
teen.

Tekstiviestisensuuri

Vuonna 2010 raportoitiin, miten Kiinan suurimpien operaattorien asiakkaiden tekstiviestejä on sensuroitu. Mustalle listalle päätyivät muun muassa viestit, jotka sisälsivät joko väkivaltaista tai muuten harmillista sisältöä. Joidenkin lähteiden mukaan tiettyjä sanoja, kuten “vapaus”, ei voinut ollenkaan kirjoittaa joutumatta nalkkiin. Tähän asti kuulostaa vielä geneeriseltä toiminnalta, mutta mikä huolestuttavinta kansallisen mielen-terveyden kannalta, myös “säädöttömät” viestit saivat kenkää. Kiinan Ikestä ei ole valitettavasti vielä kantautunut sanaa län-teen...

“Isänmaallisen opetuksen” lisääminen Hong Kongiin

Kesällä Kiinan keskusvallan aiheet lisätä ns. patrioottista opetusta Hong Kongin kouluihin herätti suurta vastustusta kaupunkivalti-

ossa. Oppilaita pakotettiin muun muassa laulamaan punaisia vallankumouslauluja. Sekä oppilaat, että vanhemmat närkästyivät. Kiinan katsottiin yrittäneen antaa liian ruusuista kuvaa kommunistisesta puolueesta, ja keskusvaltaa syytettiin aivopesusta. Eräs kommunistinen virkamies vastasi kuitenkin viilipyttymäisesti syytöksiin (vapaasti käännettynä): “Kuten likapyykkiä, aivojakin täytyy välillä pestä.” **W**

“Kuten
likapyykkiä,
aivojakin
täytyy
välillä pestä.”

- Tuntematon
kommunistinen
virkamies

S U O M I K O Y R I T T Ä J Ä V A S T A I N E N M A A ?

Teksti: Antti Laine

Juuso Koskinen kirjoitti viime Walpoon kärkkään tekstin. Kiitos siitä Juuso. Klubimme keskustelemaan luonteeseen kuuluukin nyt antaa poliittiselta vastarannalta palautetta.

Onko Suomi yrittävästainen maa?

Koskisen havainto Suomesta yrittävästaisena maana on usein oikealta esitetty mantra. Katsotaan ensin kysymystä kansan näkökulmasta. Viimeisin luotettava kyselytutkimus aihepiiristä on vuodelta 2010. EU:n silloisen barometrikyselyn mukaan suomalaiset ovat EU:n toiseksi yrittäjämystävällisintä kansaa heti tanskalaisten jälkeen. Peräti 78% kansalaisista arvostaa yrittäjiä. Mielenkiintoista sen sijaan on, että niissä EU-maissa, joissa yrittäjyys on yleisintä on sen arvostus selvästi alemmalla tasolla kuin Suomessa. Näitä maita ovat Kreikka, Portugali, Italia ja Espanja.

Kysymys voidaan kuitenkin kääntää siten, että Suomessa on kansalaisten yrittäjämystävällisyydestä huolimatta perin vähän yrittäjiä. Puhutaan yrittäjyysvajeesta. Oikeistossa tämä nähdään yhtenä Suomen talouden perusongelmista, johon valtion tulisi aktiivisesti puuttua. Yrittäjyyden edistäminen onkin jo pitkään ollut hallitusohjelmien vakiokalustoa. Onko tälle sitten kokonaistaloudellisia perusteita? OECD-maita vertailtaessa kohtuullisesta ”yrittäjyysvajeesta” näyttää seuraavan itse asiassa korkeampi työllisyysaste ja vauraampi yhteiskunta. Pelkästään vertailu Euroopassa paljastaa, että siellä missä yrittäjyys on yleisintä on työllisyysaste alhaisin. Näin asiat ovat esimerkiksi Välimeren alueen valtioissa.

Pakkoyrittäjyyden ansa

Edeltävä johtopäätös ei itse asiassa ole yllättävä. Kun sosiaaliturva on heikko, työmarkkinat kaoottiset ja työpaikoista huutava pula johtaa tämä väistämättä siihen, että ihmiset joutuvat työllistämään itse itsensä. Vastaava kehitys on tosiasia myös Suomessa. Yhden hengen yritysten määrät ovat myös meillä taantuman johdosta rajussa nousussa.

Se että yrittäjyys ei ole enää vapaa valinta muuttaa kupletin juonen. Yhden hengen yrityksistä on tullut suuryritysten, kuntien ja valtion tapa päästä eroon työnantajavelvoitteestaan. Nämä ihmiset joutuvat todella ”taistelemaan oman toimeentulonsa kanssa” Koskista lainatakseni. Niinpä tulisi ymmärtää, että yrittäjyys on murroksessa, eikä yksikantaan voida sanoa sen yleistymisen olevan vain positiivinen ilmiö.

Saksan tie ei saa olla meidän tiemme

Koskinen esittää, että Suomessa vallitsee peräti ”proletariaatin hegemonia”, joka näkyy erityisesti työmarkkinajärjestöjen suhteissa. Käsitys on vähintäänkin kiistanalainen. Tosiasiassa suomalainen elinkeinoelämä on jo -70-luvun lopusta asti rummuttanut yritysten kilpailukyvyn maamme talouspoliittiseksi prioriteetiksi. Samalla sosiaalipoliittisen uudistukset on tehokkaasti jäädytetty. Tämä siitä huolimatta, että laaja-alaisen sosiaaliturvan ei voida osoittaa heikentävän kansanta-

loudellista menestystä.

Dominoivatko ammattiliitot kuitenkin tulopoliittisia ratkaisujamme? Näin yksioikaisesti tilannetta työmarkkinoilla ei voi tulkita. Ennustettavuus ja yhteinen sopiminen ovat olleet vuosikymmeniä suomalaisten työmarkkinoiden positiivisia peruselementtejä, jotka nimenomaan ovat kannatelleet maataamme globaalissa kilpailussa. Työnantajapuoli on kuitenkin yksipuolisesti halunnut tupo-ratkaisuista eroon. Saatuaan haluamansa vuonna 2007 se törmäsi yllätyksettömästi entistä kiihkeämpään palkankorotuskilpailuun, johon vastaamisen käytyä mahdottomaksi palattiin ns. raamisopimuksen kautta tulopoliittisten kokonaisratkaisujen tielle. Nyt EK viittaa työrauhalle uudestaan kintaalla hylätessään raamisopimuksen. Tällaiset vaatimukset asettuvat sitä oudompaan valoon, kun huomioimme, että tuotanto on Suomessa kannattavampaa kuin euroalueella keskimäärin. Halu paikallisen sopimisen tielle ei myöskään koske kaikkia yrityksiä. Tulisi huomioida, että paikallinen sopiminen on kannattavaa ehkä suuryrityksessä, jolla siihen on resursseja, mutta tilanne on toinen pienissä ja keskisuurissa yrityksissä.

On myös kysyttävä, miksi ammattiliitot lähtisivät ns. Saksan tielle? Saksan työmarkkinat ovat viime vuosina rajusti sirpaloituneet, osa-aikainen työ on räjähtänyt kasvuun, työehtosopimukset kattavat enää vain n. 60% työvoimasta ja samalla palkkatyöläisille nollakorotuslinja on tarkoittanut ostovoiman rapautumista. Kansallisen kilpailukyvyn maksattaminen työntekijöillä ei ole kestävä ratkaisu sen enempää Suomelle kuin Euroopallekaan.

Mitä valtio tekee?

Koskisen ja oikeiston terveiset valtiolle ovat perinteiset: alentakaa veroja ja taatkaa yritysten esteetön toiminta. Suomeksi: elinkeinoelämä haluaa pääoman-

sa kasvattamiseen yhteiskunnan apua. Viimeksi se sai tätä roppakaupalla Ahon porvarihallitukselta vuoden 1993 veroremon-

tissa ja myöhemmin Vanhasen I hallitukselta, kun osinkotulot vapautettiin 90 000 euroon asti verotukselta. Alennetut yritys- ja pääomaverot eivät kuitenkaan johtaneet investointeihin, vaan nousukaudella rahat menivät yhä selvemmin yritysten omistajien taskuun. Nyt tätä linjaa vaaditaan monella suulla lisää.

Tulee kuitenkin kysyä, miksi Euroopan verokilpailussa kunnostautuneista maista vain harvalla menee hyvin? Näitä maita ovat mm. Irlanti, Kypros ja Bulgaria. Oletus, että alhainen yhtiöveroprosentti tuottaa investointeja työvoimaan on kyseenalainen. Tällaiseen verokilpailuun on juostu Euroopan raja- mailla mukaan sillä seurauksella, että investointivirrat eivät ole lisääntyneet, mutta verotuloja on kyllä menetetty sitäkin runsaammin. Näin ei ainakaan paranneta julkisten talouksien velkaantumista. Koko verotuskeskustelussa oikeisto tuntuu toistuvasti unohtavan sen, että Suomen verotus on kansainvälisessä vertailussa keskitasoa.

Millä tavoin varmistetaan tulevaisuuden hyvinvointiyhteiskunta?

Yllä olevaan kysymykseen Koskinen antoi vastauksen veronalennusten, kolmikantaisista työmarkkina- neuvotteluista luopumisen ja yrittäjyyden tukemisen muodossa. Allekirjoittanut ei ole edellä pyrkinyt leimaamaan yrityksiä, vaan enemmänkin kyseenalaistamaan ajatuksen siitä, että yritysten etu olisi koko yhteiskunnan etu. Se mikä saattaa jonkun käsityksen mukaan olla yritykselle kilpailuhaitta (sosiaaliturva, erilaiset verot, työsuhdeturva) on itse asiassa yhteiskunnan sosiaalisen oikeudenmukaisuuden peruskivi. Jos teemme talouspolitiikka vain yrityksiä ja heidän omistajiaan ajatellen sulkeudumme vaihtoehtottomuuden maailmaan. Kaikkia kansalaisia hyödyttävä talouspolitiikka voisi tarkoittaa rahoitusmark-

“Kaikkia kansalaisia hyödyttävä talouspolitiikka voisi tarkoittaa rahoitusmarkkinoiden sääntelyä, kokonaiskysynnän lisäämistä Euroopan laajuisella elvytysohjelmalla ja tulojen uudelleenjakamista.”

kinoiden sääntelyä, kokonaiskysynnän lisäämistä Euroopan laajuisella elvytysohjelmalla ja tulojen uudelleenjakamista. Näin turvaisimme hyvinvointivaltion olemassaolon myös jatkossa. **W**

Ekskursio Suomi-Ranska-peliin 7.9.

Työryhmä: Matias Keinänen, Juuso Koskinen,

Antti Laine, Kristian Manelius

Klo 16.00 Ensimmäinen olut

Helsingin ekskursiosta oli kohistu matkatoverien kesken jo viikkoja, ellei jopa kuukausia. Selvää oli vain se, että jotain legendaarista tulee tapahtumaan, hyvässä taikka pahassa. Ensi puraisun jälkeen tunsimme ensimmäisen skenaarion voitokkaaksi. Junaa odotellessa meni olut jos toinenkin, ja jutun taso alkoi jo tässä vaiheessa nousta(tai laskea, riippuen omista mieltymyksistä). Tästä voitte kysyä viiksettömältä, klubin omalta aikuisviihdetähdeltä, Matu-karhulta lisätietoja.

Klo 17.47 Matkalla Helsinkiin, oluita 4 kpl nautittuna

Junamatkasta syntyi suhteellisen levoton ja oluen nauttiminen säilyi tasaisen tappavalla tahdilla. Kanssamatkustajien kanssa käytiin mielenkiintoisia yhteiskunnallisia keskusteluita, muun muassa Salon tilannetta käytiin läpi, erään kommentin ollessa ”ny siäl o duunii tarjol”. Myös natseista keskusteltiin, sillä jokainen itseään kunnioittava ja norsuluuntornista maailmaa tähyilevä valtiotieteilijä täytyy heittää jos jonkinlaista analyysiä ”Aatun” ajoista. Matkan teki entistä jännittävämmäksi junan henkilökunnan kat-

seiden välttely omien oluiden siemailua varten. Olo oli kuin pohjolan James Bondilla, suorittamassa jostain salaista tehtävää isänmaan hyväksi. Ilmeni että se olikin vain surkean sankarin marinoitujen aivojen ihannekuva omasta tekemisestä.

Klo 19.12 Ruokailemassa Forumissa, oluita x määrä nautittuna

Tunnelman kohotessa oli aika ruokailun. Jumalten nektariinin(=olut) vaikutuksen alaisena aloimme etsiä tarpeisiimme soveltuvaa ravintolaa. Ehdotukset lensivät ilmassa kuin Apache helikopterit, kunnes eräs seurueestamme ehdotti ”mäkkäriä”. Alkuinnostuksen jälkeen tajusimme vakavan ja valitettavan asian: eihän siellä tarjoilla elämän vettä, mal-laskuningasta, humalan ruhtinasta eli olutta. Joten päädyimme erääseen perheravintolaan virtaavien hanojen äärelle.

20:05 Urheilujuhlan tuntua

Jätimme ravitsemusliikkeen ja lähdimme matkaan. Olympiastadionin torni näkyi pian pimenevässä horisontissa. Avasimme tämän kunniaksi oluet. Matkalla huomioimme Lauri Relanderille omistetun patsaan. Toivoimme, että ottelu jäisi historiaan toisin kuin tasavallan toinen presidentti.

Tunnelmaa nostivat ranskalaiset kisaturistit. Mutta missä oli Gallian kukko? Lauloivat sentään marseljeesia. Suomalaisista katsojista leijonanansa tyhjensi rakkoaan stadikan puskissa. Seurasimme esimerkkiä. Ilmassa tuoksui virtsan lisäksi aito urheilujuhla. 36 000 suomalaista oli liikkeellä toivoen taas kerran, että maajoukkue menisi eteenpäin.

Porteilla pönäkässä kunnossa ollut järjestyksenvalvoja teki rutiininomaisen turvatarkastuksen. Harmitti, ettei otettu mukaan kylmää syysiltää säestämään konjakintäyteistä taskumattia, mutta se on myöhäistä nyt. Olimme palloliiton hintojen ja pitkien jonojen armoilla.

21:30-23:30 Ottelussa

Otimme paikkamme aivan Pohjoiskaarten juuresta. Penkit ovat puuta suoraan jostain Valkoisen Suomen ajoilta kiitos Museoviraston, mutta onneksi mukana oli LexPress joka meni hyvään käyttöön takapuolen alusena. Maamme-lauluun yhdyimme, vaikka aluksi ajattelimme protestoida tätä saksalaista juomalaulua vastaan laulamalla Finlandian.

Kristian Manelius puri Marseljeesin ajan huultaan, muttei yhtynyt ranskalaissektion lauluun. Matka Brazilian MM-kisoihin on valmis alkamaan, mistä muistutuksena Pohjoiskaarteessa heilui valtava lakana, jonka keskiössä oli Rio de Janeiron symboli, suureellinen Kristus-patsas.

Jumala ei kuitenkaan ollut puolellamme. Ranska kuittaa ensimmäisen maalinsa parinkymmen minuutin jälkeen. Mixu Paatelaisen ”positiivinen sanoma” ei erityisemmin näkynyt Suomen pelissä. Staattinen joukkuepuolustaminen oli hauskaa seurattavaa vain silloin, kun vastapuolen Franck Ribery sai pallon. Aikoinaan alaikäisten kanssa heilastellutta Franckia tervehdittiin rytmikkäin: ”Ribery pedophile!” huudoin. Puoliajalle poistuttiin tappioasemassa.

”Onkohan se Paavo Arhinmäki täälläkään?” kysyi joku vanha herra nakkijonossa ja epäilin, että nyt ei ollut kyse ironiasta. Muuta merkittävää tauosta ei mieleen jäänyt. Toisella puoliajalla kotijoukkue heräsi kuitenkin uuteen eloon. Ranskan puolustus alkoi muistuttaa Maginot-linjaa. Ikävä kyllä Suomen takaa-ajo ei tuottanut tulosta. Lopputulos oli pettymys, 0-1 vieraille. Mixun selitellessä Ylen toimittajalle, että otetaanpas se negatiivinen hattu pois päästä, olimme me jo matkalla kohti excursion seuraavaa kohdetta; Kalliota.

”Onkohan se Paavo Arhinmäki täälläkään?” kysyi joku vanha herra nakkijonossa ja epäilin, että nyt ei ollut kyse ironiasta. Muuta merkittävää tauosta ei mieleen jäänyt. Toisella puoliajalla kotijoukkue heräsi kuitenkin uuteen eloon. Ranskan puolustus alkoi muistuttaa Maginot-linjaa. Ikävä kyllä Suomen takaa-ajo ei tuottanut tulosta. Lopputulos oli pettymys, 0-1 vieraille. Mixun selitellessä Ylen toimittajalle, että otetaanpas se negatiivinen hattu pois päästä, olimme me jo matkalla kohti excursion seuraavaa kohdetta; Kalliota.

00:30 Kalliohoviin

Kalliohovi. Nykypäivän urbaanien ritarien kohtaamispaikka; kaikille janoisille, aikamme legendoille.

Itse baari tiloineen oli sangen normaali, vessaa lukuunottamatta, josta löytyi mukavaksi yllätykseksi verta lattialta. Asiakaskunta sen sijaan koostui pääo

sin stereotyyppisesti perjantai-illan Kallion kermasta. Mukaan kuului muun muassa herrasmies, jolla oli nyrkkirautana pyöränketjut ja tarkoituksenaan tietysti päästä testaamaan viritelmän toimivuutta. Kokeneella järjestyksen valvojalla ei kuitenkaan ilmekään värähtänyt poistaessaan hellävaraisesti tämän kookkaan herrasmiehen pois ravintolasta.

Tunnelma baarissa oli muutenkin mukava ja eloisa, musiikkivalikoima oli erittäin laaja. Allekirjoittaneidenkin ikäluokkaa ravintolasta löytyi runsaasti ja tuntui olevan erittäin suosittu. Hintataso tosin oli odotettua korkeampi ja ruuhkan takia juomia joutui odottelemaan. Allekirjoittaneiden arvostelu-raati antaa arvosanan 3,5/5.

01.30 Ensimmäinen valomerkki

Kallionhovissa tuli valomerkki, jonka jälkeen matkaajat siirtyivät bussilla Helsingin keskustaan yhden matkaajista lähtiessä Tuusulaan. Saavuttuamme keskustaan, aloimme etsiä sopivaa yökerhoa loppuyöksi. Etsiessämme paikkaa, kävimme matkan varrella myös pankkiautomaatilla, jossa yksi matkaajista hieman mokasi. Tarkoitus oli nostaa rahaa 40 euroa, mutta jotenkin hän onnistui nostamaan 140 euroa. Tästä suivaantuneena hän huusi ”en halua 140 euroa”. Se herätti jonkun ohikulkijan huomion ja hän tuli kysymään, että olisiko meillä huumeita myytävänä.

02:00 Karaoke Bar Erottaja

Lopulta päädyimme Karaoke Bar Erottajaan. Baari oli tupaten täynnä ja saimme kuulla toinen toistaan hienompia esityksiä. Valitettavasti ryhmästämme ei kukaan ehtinyt laulamaan. Valomerkin jälkeen lähdimme köpöttelemään Mannerheimintietä eduskuntatalon vieressä sijaitsevalle Jaskan grillille, joka on tuttu muun muassa Anthony Bourdain maailmalla-ohjelmasta. Annosten nimet olivat juuri sopivia poliittisen historian opiskelijalle. Tarjolla oli muun muassa herkkuja nimeltä Olli-Pekka Heinonen sekä Uosukainen. Nautittuamme grilliherkut, lähdimme kohti rauta-

tieasemaa. Matkalla asemalle teimme Mannerheimin ratsastajapatsaalle kunniaa. Asemalla demonstroimme Kyösti Kallion kuoleman Porilaisten marssin soidessa taustalla. Tämäkin aiheutti hämminkiä ympäristössä, jälleen meiltä yritettiin ostaa huumeita. Asemalla oli myös mies, joka tuli pummaamaan tupakkaa. Hänelle ei jostain syystä kelvannut tarjoamamme 5 tupakkaa, vaan hän halusi väkisin vain yhden savukkeen.

05:20 Turku-Helsinki

Lopulta nousimme klo 5.20 Turun-junaan. Junamatkalla heitetyt jutut olivat sen verran sisäpiirikamaa, että niistä ei tässä kerrota. Noin puoli kahdeksan aikaan saavuimme Kupittaaalle. Täällä meitä vielä piinasi nainen, joka kysyi reittiohjeita jonnekin. Olomme oli sen verran heikko, että emme lähteneet enää Viking M/S Amorellalle, vaan otimme taksin Yo-kylään. Reissu oli päättynyt onnistuneesti.

TÖITÄ TARJOLLA KOKO OPISKELU-URASI AJAN

LEGIOONA

OPISKELIJAREKRYTOINNIN ASiantuntijayritys | WWW.LEGIOONA.FI

LEGIOONA OY - BIOCITY, TYKISTÖKATU 6 A, 20520 TURKU - PUH. 010 320 4181 - INFO@LEGIOONA.FI

Kerttulinkieväri
- seurusteluravintola -

Beer is cheaper
than therapy!

Avoinna 15-23

Kellonsoittajankatu 3-7

02 2333 007

Olen Salla ja olen Black & Decker -kyborgi

TEKSTI: SALLA TURUNEN

Elämässäni on tyhjiö. Minulla ei ole harrastusta. Huonona vitsinä tähän alkuun voisi sanoa, että harrastelen tenttikirjojen lukemista/opiskelua ylipäätään, tai että harrastuksenani on tehdä empiiristä kenttätutkimusta Suomen kaupunkien erilaisista baarikulttuureista. Mutta ei, sitten 16. ikävuoden ja jalkapallon lopettamisen minulla ei ole ollut harrastusta.

Etsiessäni sanan harrastus selitystä, läheinen ystäväni Wikipedia tarjosi seuraavaa: ”Harrastus on säännöllisesti harjoitettuna vapaa-ajan toimintaa, jonka tarkoituksena on tuottaa mielihyvää. Harrastamisen motiivina on nautinto ja kiinnostus aiheeseen, ei rahallinen palkkio.

Tyypillisiä harrastuksia ovat esimerkiksi keräily, nikkarointi, askartelu, urheilu, musiikki ja lukeminen.” Olen joskus erehtynyt pitämään lenkkeilyä harrastuksenani. Mutta se ei istu tähän kuvaukseen, koska sillä on ollut kohdallani kaksi am-

**“Kaksi maratonia takana, ja
voin sanoa että siitä on har-
rastaminen sanan mieluisasta
kontekstista kaukana.**

bivalenttia ääripäätä: 1) se ei ole säännöllistä, ja välillä kiinnostus aiheeseen on minimaalista 2) pitkän matkan juoksua treenatessani siitä tulee hyvin päämäärätietoista. Kaksi maratonia takana, ja voin sanoa että siitä on harrastaminen sanan mieluisasta kontekstista kaukana.

Niin ja tuosta otsikosta. Moni on varmaan kuullut - toivottavasti mahdollisimman vähän käytännössä kokenut - toimintatavasta, jolla aloitetaan addiktiosta kärsivien tukiryhmäkokoukset. Aluksi esitellään itsensä, ja sitten paljastetaan ääneen oma vaiva tai riippuvuus; ”Hei, olen Hillevi ja olen alkoholisti” (anteeksi kaikille raittiille Hilleveille).

Käsite Black & Decker -kybrogi ei myöskään välttämättä avaudu ihan ensi silmäyksellä, niin selitänpäs sitä hieman: Olen pitänyt itseäni ns. Black & Decker -naisena, sillä tasa-arvofeministinä en voi ymmärtää naisia, jotka tarvitsevat miestä tekemään pieniä käytännön juttuja: kokoamaan sängynrungon

“Itsehän tiedän vain sen, että kun katson Frasieria sunnuntaina kolmatta tuntia putkeen, tulee sellainen olo, että tämän ajan olisi voinut käyttää jollakin toisella tavalla.

paketeistaan tai asentamaan pyykinpesukoneen. Minä osaan tehdä nämä ihan yhtä hyvin kuin keskivertomieskin. Kybrogi-liite tulee läheiseltä ystävältäni, joka totesi minun muistuttavan ”Alexander Stubbia, tiettyssä mielessä, jotenkin kybrogimaisesti.” Eli tässä tilanteessa ollaan: suoritan heti suorittamisen perään. Avainsanoistani kolmen T:n kova ketju: tehokkuus, tuottavuus ja tavoitteet.

Tästä pääsemmekin takaisin harrastusten pariin. Ihmisillä, joilla on harrastuksia, tämä näkökulma saattaa vaikuttaa kummalliselta. Mutta he joilla sellaista ei ole, saattavat sanomani ymmärtää. En halua olla enää vain suorittaja, vaan haluan olla myös harrastaja! Harrastus kuulemma rentouttaa, ja sen pariin tekee mieli palata uudestaan. Mikä sellainen

voisi olla? Pilates? Öljyvärimaalaus? Postimerkkien keräily? Olen myös kuullut mitä kummallisemmasta harrastuksesta: henkilö vetää samurai-miekkaa tuestaan mahdollisimman nopeasti ja tasaisesti ulos. Mitä sulavammin liike saadaan toteutumaan, sitä pidemmällä harrastuksessa on. Ja täsmennys: ulosvedettynä miekalla ei tehdä mitään, vaan se laitetaan takaisin tuppeen ja harjoitellaan uudestaan.

Ei jestas sentään, jos harrastaminen on tuolaista mitä edellä mainittiin, niin en ehkä haluakaan harrastaa. Jutun juju lieneekin siinä, että löytää sen mikä itselle sopii, mutta mistä sen tietää? Itsehän tiedän vain sen, että kun katson Frasieria sunnuntaina kolmatta tuntia putkeen, tulee sellainen olo, että tämän ajan olisi voinut käyttää jollakin toisella tavalla.

Idealismin kuollut verso –
tarina rikkoutuneesta kaukoputkesta

lin joskus idealisti. Katsoin ympärilleni kaukoputkella, jonka uskoin näyttävän asiat niiden todellisessa ilmiössä, vailla hajataittoa. Kuvittelin, että ympärilläni ihmiset tarkkailisivat maailmaa samanlaisten kaukoputkien läpi. Kaukoputkien, joiden alat saattavat pahimmillaan olla kapeat, mutta jotka röntgensäteiden lailla läpäisevät katsantokentän paljastaen mitä pinnan alta todella löytyy.

Oma kaukoputkeni on palvellut minua pitkään, jo lapsuudesta saakka. Olen rakentanut maailmankuvani pitkälti putken läpi näkemieni asioiden pohjalle. Koen nähneeni paljon, osa näkemästäni on kirkastanut katsantoalaani, osa naarmuttanut rakkaan putkeni linssiä.

Muutama viikko sitten eräänä marraskuisena torstai-iltana kaukoputken linssiin tuli kuitenkin särö, jonka myötä putkeni muuttui käyttökelvottomaksi. En voinut enää käyttää rakasta optiikkaani vaan minun oli katsottava ympäröivää todellisuutta siten kuin on joidenkin mielestä tarkoitettukin, paljaalla silmällä.

Se mitä näin ei näyttänyt kauniilta. Paljas silmäni paljasti vääristymät, jotka olin itse näkökentästäni häivyttänyt, kenties idealismin huuruja. Samalla hetkellä kuulin päässäni kaikki ne äänet, jotka olivat aiemmin minua tästä todellisuudesta varoittaneet. Todellisuudesta, jota pidin liioiteltuna. Nämä äänet huusivat. Ne äänet huusivat todella kovaa.

Paljas silmäni näytti minulle rakenteen, jota vastaan yksilön on hankala nousta. Rakenteen, jossa taivaspaikkoja ei jaetakaan sen perusteella ken on pätevin, ei edes sen perusteella minkä puoluekirjan on itselleen valinnut. En olisi halunnut uskoa, että primitiivisesti teemme vieläkin päätöksiä alhaisimpien meitä erottavien nimittäjien perusteella. Olin kenties typeryyttäni luullut, että tätä valuvikaa ei olisi enää olemassa. Ainakaan siinä norsunluusta veistetyssä tornissa, josta maailmaa nykyä tarkkailen.

Silmieni eteen avautui maailma, jossa toissijaista on kokemushistoria, tiedot, taidot sekä motivaatio. Maailma, jossa selänpesijät ja ”hyvät jätkät” lopulta voittavat ja yhdenvertaisuus vertautuu korusanoihin. Tässä maailmassa pätevimmat eivät saa tunnustusta. Heidän kaukoputkensa rikotaan. Heidät ajetaan varjoihin vailla mahdollisuutta saada ääntään kuuluviin.

Todistaessani oman kaukoputkeni turmiota todistin jotain muutakin. Todistin kuinka lapsuudesta asti kasvanut idealismin versio tukahtui. Todistin kuinka sen päälle tallottiin.

Rakkaan kaukoputkeni ollessa säpäleinä ovat vaihtoehtoni sangen vähissä. Kyynisyyden laaksoon laskeutuminen olisi yksinkertainen ja helppo valinta. Voisin katsoa ympäristöäni niillä samoilla silmillä, jotka näkivät syvälle järjestelmän rakenteisiin. Voisin sopeutua elämään maailmassa, jossa omilla tekemisillä ja sanomisilla ei loppujen lopuksi ole merkitystä.

Se ei kuitenkaan ole oikea tie. Päätin korjauttaa kaukoputkeni, kaikesta näkemästäni irvokkuudesta huolimatta. Se ei toki poista verkkokalvoiltani sitä, minkä linssin rikoutuminen minulle paljasti. Voinkin vain toivoa, etten koskaan elämässäni enää todista vastaavanlaista putken särkenyttä farssia.

Sillä toista korjauskertaa ei hyvä kaukoputkikaan ehkä kestä.

- *Cygnac* -

REILU JUOMINEN EDISTÄÄ HENGITYSTÄ

Rävenstola
PROFFAN
K E L L A R I
REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

Sydänkäpy
juhlapukujen erikoisliike

Maariankatu 1 Avoinna
20100 Turku ti-pe 10-17
p. 02-2517232 la 10-14

www.morsiuspuvutsydankapy.fi

Tuleeko Suomeen palkka-ale?

TEKSTI: SASKA HEINO

YLEN 23.11. haastatteleman työoikeuden professori Seppo Koskisen mukaan Suomea uhkaa palkka-ale. Hänen mukaansa työnantajat ”ottavat esimerkkiä toinen toisistaan säästötoimissa” ja varautuvat tulostensa heikentymiseen työvoimakustannuksistaan säästäen. Koskisen mukaan Suomessa ei ole varauduttu tämänkaltaiseen käänteeseen ja sen seuraukset voivat olla työntekijäpuolen kannalta ikäviä.¹ Samaan aikaan Elinkeinoelämän Keskusliiton, EK:n uusi puheenjohtaja Ilpo Kokkila ”puhui suunsa puhtaaksi” tiedotusvälineille heti ensimmäisenä työpäivänään siitä, kuinka ”[y]leisiin ja yhtäläisiin palkankorotuksiin ei missään nimessä ole varaa”.² Suomessa ei ole ollut laajan mittakaavan palkka-alea sitten 1990-luvun lamavuosien, jolloin työntekijäpuolen SAK suostui maltillisiin palkanalennuksiin osana lamaelvytystä. Kokonaistuotannon ja -tarjonnan kanssa yksiin osuva kysynnän laskeminen palkka-alen avulla onkin talouspoliittisena keinona paitsi harvinainen, myös harvinaisen tuhoisa. Katsotaan seuraavaksi hieman Suomen taloushistoriaa lähemmäksi, mitä EK oikein puheillaan haluaa.

Heikentyykö kysyntä?

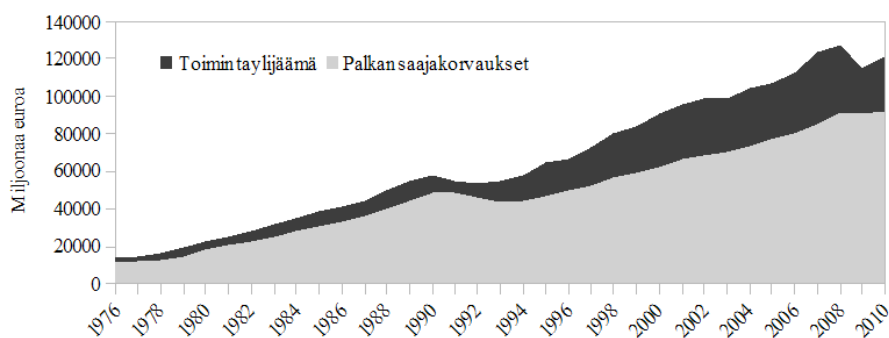
1990-luvun lama katkaisi työntekijöitä suosineen taloudellisen kehityksen. Ennen lamaa työntekijöiden osuus yhteisestä tulokakusta oli kasvanut suurimmillaan lähes 80 prosenttiin. Sittenkin tuo osuus on laskenut noin 65 prosenttiin.³ Työnantajapuolen kan-

nalta muutos on merkinnyt paitsi heidän tulojensa, toimintaylijäämän, kasvua, myös kysyntään liittyvää ongelmaa. Kun työntekijöillä ei ole enää ollut yhtä paljon tuloja kuin aikaisemmin, on työnantajien pitänyt löytää Suomen ulkopuolista kysyntää tuotteilleen. Tämä ongelma ratkaistiin 1990-luvulla viennin avulla. Maailmantalouden epävarmuus ja vuodesta 2008 jatkunut kaupan pysähtyneisyys on merkinnyt, että Suomen vienti ei missään kohtaa ole päässyt palautumaan vuotta 2007 edeltäneelle tasolle. Näin ollen työnantajat eivät ole löytäneet kysyntää tarjonnalleen ja yrityssektorin kokonaistulokset ovat heikentyneet kautta linjan, ei pelkästään vientiyrityksillä.

Kieroa kyllä, Suomen saattoi vuonna 2009 – viennin ollessa heikoimmillaan – osittain pelastaa kahta vuotta aiemmin sovitut korkeahkot palkankorotukset. EK ei vuonna 2007 halunnut tulopoliittista kokonaistratkaisua, tupoa, vaan lähti liittokierrokselle, joka tuli sille loppujen lopuksi paljon potentiaalista tulopoliittista kokonaistratkaisua kalliimmaksi. Tämä kuitenkin tarkoitti vuosina 2007–2011 sitä, että työntekijöiden ostovoima ja kysyntä kasvoivat kannatellen maan kansantaloutta pinnalla samalla, kun koko muu maailmantalous horjui kuilun partaalla. Vienti ei ole kuitenkaan parantunut niin hyvin kuin aiemmin odotettiin. EK:n pinna on palanut poikki. Toimitusjohtaja Mikko Pukkisen nopea irtisanominen sekä entisen elinkeinoministeri Jyri Häkämiehen palkkaaminen hänen tilalleen ovat ennusmerkkejä kovaan linjaan

Työntekijäkorvaukset ja toimintaylijäämä

1976–2010

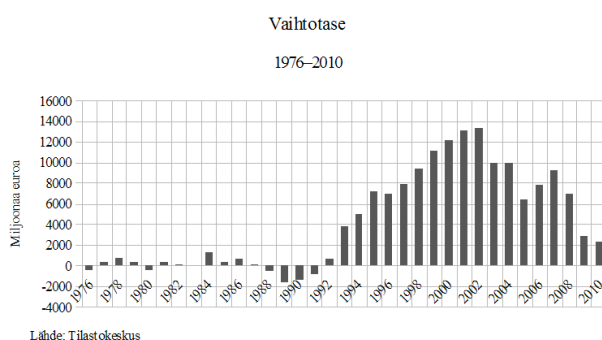

Lähde: Tilastokeskus

siirtymisestä. EK on valmis laittamaan työntekijäpuolen maksamaan vuoden 2007 liittokierrosvoittonsa, mutta onko Suomella varaa palkka-aleen?

Vientiriippuvuudella on hintansa

Suomi on varsin vientiriippuvainen talous. Suurimmillaan viennin osuus maan bruttokansantuotteesta on ollut lähes puolet. Tämä on tarkoittanut, että Suomi on ollut riippuvainen muualta tulleesta kysynnästä ja muualla tapahtuneesta kulutuksesta. Nyt, kun erityisesti Etelä-Euroopassa lasketaan palkkoja, heikkenee myös suomalaisten vientituotteiden kysyntä voimakkaasti. Kun vaikkapa Kreikassa leikataan palkoista, ei kreikkalaisilla ole, millä ostaa suomalaisia tuotteita. Koska Kreikka ja muut Etelä-Euroopan valtiot ovat hyvin tuontiriippuvaisia talouksia, merkitsee palkkojen laskeminen jopa 45 prosentilla merkittävää laman syventämistä ja pitkittämistä myös vientitalouksien, kuten Suomen kannalta. Suomi on siitä hyvässä tilanteessa suhteessa euroalueeseen, että maan vientistä suuri osa suuntautuu muualle kuin Eurooppaan. Koko maailmantaloudessa vallitseva epävarmuus ja haluttomuus kuluttaa ovat yhdessä eurotalouden ongelmien kanssa merkinneet kuitenkin niin syvää iskua Suomen taloudelle, että siitä toipuminen vaatisi ennen kaikkea kotimaisen kysynnän parantamista ja tuotannon ohjaamista kotimarkkinakysynnän tyydyttämiseen. Esteen tälle muodostaa maan elinkeinorakenne, joka on suuntautunut pitkälti tyydyttämään ulkomaista kiinteän pääoman, käytännössä koneiden, ei kotimaisten kulutushyödykkeiden, kysyntää. Maailmanlaajuinen yksityisen sektorin velkaantuminen on monin verroin julkista velkaantumista pahempi ongelma. Se merkitsee, ettei ilman merkittäviä maailmanlaajuisia velkasaneerauksia ole saavutettavissa tilannetta, jossa yksityisillä kotitalouksilla ja yrityksillä olisi varaa ”kulutushanojensa avaamiseen”.

EK ottaa riskin

Vallitsevaa tilannetta vasten tuntuu siltä, että EK pyrkii kaikin keinoin palauttamaan Suomen vientivetoisen kasvun uralle. Tämä tuntuu mahdolliselta ainoastaan, mikäli maan hintakilpailukykyä saadaan parannettua. Tätä taustaa vasten puhe palkka-alesta tuntuu perustellulta. EK käy kuitenkin kovaa uhkapeliä uskoessaan, että Suomen vienti elpyy työntekijäkustannuksia eli palkkoja laskemalla. Ei ole mitenkään itsestään selvää, että maailmantalous elpyy ajateltavissa olevan tulevaisuuden aikana ilman merkittävää inflaatiota ja velan arvon romahdusta tai pankkien tappioiden alaskirjauksia sekä konkurssseja.

On mahdollista, että EK pyrkii parantamaan Suomen hintakilpailukykyä odottaessaan mahdollista viennin elpymistä, ei tietoisena siitä, että vienti todella elpyy. Tämä voi kuitenkin maailmantalouden elpymässä tarkoittaa, että maan riippuvuus vientivetoisesta kasvusta lisääntyy. Koska viennin kehityksen ennustaminen on riippuvainen kyvystä ennustaa ulkomaisen tuontikysynnän kehitystä, ottaa EK melkoisen riskin luottaessaan, että matalapalkkaisempien suomalaisten kädentuotteet menevät kaupaksi aiempaa paremmin. Suomen julkisen talouden kannalta palkka-ale merkitsisi verotulojen pienentymistä sekä varmasti kasvavaa eläke-, sosiaali- ja terveystalouttaakkaa palkansaajille sekä heidän palkkojensa ennakonpidätyksen kasvua entisestään.

Suomea pidetään usein liian pienenä sisämarkkina-alueena, jotta sen taloutta kannattaisi pitää pystyssä kotimarkkinavetoisen kysynnän avulla. Kotimarkkinoiden kysyntä on kuitenkin pitkälti pieni, koska palkansaajien tulot ovat jääneet jatkuvasti jälkeen työnantajien toimintaylijäämään pohjautuvista pääomatuloista. Mikäli palkansaajien osuus kansantulosta olisi nykyistä korkeampi, tarjoaisi se entistä parempia mahdollisuuksia kotimaahan suuntautuville investoinneille ja kotimarkkinavetoiselle kasvuille. Nyt EK pelaa korkean riskin peliä, jossa se olettaa, että ulkomainen kysyntä elpyy samaan tahtiin Suomessa tapahtuvien palkka-alennusten tai -jäädysten kanssa. Tapahtuuko näin, jää nähtäväksi. Samalla EK kuitenkin kävelyttää isänmaataan nuoralla, jolta horjautumisen kustannukset ovat suuret.

Lähteet [haettu 23.11.2012]:

1. Asiantuntija: Taloustilanne voi johtaa palkka-aleen. Uutinen YLE:n internetsivulla 23.11.2012.
2. EK:n uusi nokkamies puhui suunsa puhtaaksi. Uutinen Taloussanomien internetsivulla 22.11.2012.
3. Olli Savela, Työntekijöiden osuus tulokakusta pienentynyt. Artikkelit Tilastokeskuksen internetsivulla 17.10.2006
4. David Gow, Greeks face new wage cuts as price of latest bailout. Uutinen The Guardianin internetsivulla 21.2.2012

Kokemuksia vaihto-opiskelusta Maastrichtin yliopistossa

VAIHTOPENKKI

TEKSTI JA KUVAT: EERO JALAVA & ILKKA MYLLYMÄKI

Vain reilun puolikkaan Turun kokoinen kaupunki, mutta melko kansainvälinen. Viisi kilometriä Belgian rajalle, viisitoista Saksan. Iso yliopisto, puoli-ilmaista olutta, huomattava määrä vaihtoopiskelijoita sekä paikoitellen jopa häiritsevän paljon saksalaisia opiskelijoita. Siinä ensimmäiset tuntemukset sopimuksesta tunnetusta Maastrichtin kaupungista.

Monimutoista kulttuuria sekä historiaa

Paikalliset sanovat Maastrichtin olevan enemmän tyypillistä Belgiaa, kuin tylyksi ja kiireiseksi kokemaansa Pohjois-Hollantia. Ruoka- sekä juomakulttuuri näyttääkin vahvasti belgialaiselta: ranskalaisia on tarjolla lähes jokaisen ruuan kanssa ja ruokajuomaksi tarjotaan monesti La Chouffea, Leffeä tai joitain belgialaisia trappisti-oluita.

Maastrichtista löytyy myös melko mielenkiintoisia ominaispiirteitä. Kaupunkia on linnoitettu vuosisatojen ajan keskeisen sijaintinsa vuoksi ja se on kiinnostanut aikojen saatossa niin saksalaisia, ranskalaisia, espanjalaisia kuin flaamilaisia miehitäjiä. Kaupungin usein vaihtuneista isännistä kertoo

kaupungin puolensataa kirkkoa. Kirkkoja vaihdettiin kätevästi katolisesta protestanttiseen ja toisin päin.

Paikallista kekseliäisyyttä osoittaa nykyinen kirkkojen hyötykäyttö muuntamalla niitä erinäköiseen ei niin kirkolliseen tarkoitukseen kuten kirjakaupoiksi, kuntosaliksi sekä toimistotiloiksi. Toimistotyöntekijän arkeen Maastrichtissa saattaakin kuulua kahdeksasta neljään kestävän työvuoron ohella viidesti viikossa kirkossakäynti.

Vaurautta ja varkaita

Maas-joen kaupungin erilaisia puolia kuvaavat lakimuutoksesta huolimatta runsaslukuiset Coffee-shopit sekä kaupungilla paikoitellen jopa puoliavo-

imesti käytävä huumekauppa. Limburgin maakunnan pääkaupungista löytyy myös maan huonomaineisiin lähiöihin kuuluva asuinalue sekä perinteisen teollisuuden väistymisestä kohonnut työttömyysaste. Paikallisiin tapoihin kuuluu myös säännöllisesti tapahtuvat pyörävarkaudet, jotka eivät juurikaan paikallista poliisia kiinnosta.

Toisaalta kaupungista löytyy huomattava määrä räätäli- sekä pukuliikkeitä ja kenkäkauppoja. Hollannissa onkin tapana lähteä Maastrichtiin asti kenkäostoksille. Maastrichtissa on myös eri laskelmien mukaan jopa viisi sataa kahvilaa, ravintolaa sekä baaria, muutama Michelinravintolakin.

Opiskelu Maastrichtin yliopistossa

Maastrichtin yliopisto on perustettu 1976. Varsin nuorena yliopistona se pyrkii houkuttelemaan opiskelijoita ympäri maailmaa keskittymällä opiskelun ja oppimisen laatuun. Opiskelu on hyvin opiskelijakeskeistä koostuen esitelmistä ja lukuisista ryhmätapaamisista. Tyyli poikkeaa täten paljon suomalaisesta massaluentokulttuurista. Opiskelutapa suosii etenkin opiskelijoita, jotka pitävät työskentelystä ryhmissä ja esiintymisestä.

Opiskelu yliopistossa perustuu problem based learning- metodiin (PBL), joissa työskennellään 10-15 hengen opiskelijaryhmissä. PBL- metodin tarkoituksena on opiskelijoiden yhdessä asettamien kysymysten kautta löytää vastaukset tehtävänantoon. Käytännössä ryhmässä ensin pyritään löytämään vastaukset aikaisemmalla ryhmätapaamisella sovittuihin kysymyksiin. Loppuosa ryhmätapaamisesta käytetään opiskelutavoitteiden (learning objectives) eli käytännössä kysymysten määrittelyyn.

Ryhmässä on ennalta sovittu työnjako. Jokainen toimii vuorollaan puheenjohtajana ja sihteerinä. Tarvittaessa ryhmästä valitaan vapaaehtoinen valkotaululle tekemään muistiinpanoja keskustelun sujuvuuden varmistamiseksi. Ryhmätapaamisia on kaksi kertaa viikossa kurssia kohti. Näiden lisäksi kurssiin sisältyy noin yhdestä kahteen luentoa viikossa. Loppu-aika käytetään itsenäiseen opiskeluun ja valmistautumiseen seuraavaa ryhmätapaamista varten.

Suoritamme vaihtoajanamme European Studies Minor- kokonaisuutta. Yksittäisistä kursseista mainittakoon Negotiation skills- simulaatio, jossa ”larppasimme” kaksi ministerineuvoston kokousta ja

“Kursseista mainittakoon Negotiation skills- simulaatio, jossa ”larppasimme” EU-huippukokouksen.

yhden EU:n huippukokouksen. Jokainen 15 hengen ryhmässä sai maakohtaisen mandaatin, jota noudattaen tuli yhdessä muiden maiden kanssa puheenjohtajan johdolla löytää yksimielisyys. Simulaatio on hauska tapa käytännön tekemisellä oppia EU- instituutioiden toimintaa. Mielestämme ehdottomasti yksi parhaimmista kursseista, jossa tähän mennessä olemme olleet.

Kaiken kaikkiaan opiskelu on melko intensiivistä ja haastavaa. Kuitenkin Maastrichtin yliopiston opiskelijakeskeinen opiskelutyyli on mielestämme toimiva systeemi, koska se suoraan sanottuna pakottaa opiskelijat perehtymään luentomateriaaleihin. Luke-matta jättäminen paljastuu pienessä ryhmässä, jossa jokaisen odotetaan osallistuvan aktiivisesti. Mainittakoon vielä, että opiskelumateriaalit tulee ostaa itse joko kirjakaupoista tai kopioimalla artikkelit kirjastolta. Jälkimmäinen vaihtoehto osoittautui parhaimmaksi vaihtoehdoksi allekirjoittaneille, taloudellisista syistä.

Voimme lämpimästi suositella Maastrichtin yliopistoa kaikille vaihto-opiskelusta kiinnostuneille. Etenkin European Studies- opinnoista kiinnostuneiden kannattaa laittaa Maastricht vaihtoehtona korvaan taakse. Maastrichtin yliopisto tarjoaa piristävän vaihtoehdon perinteiselle suomalaiselle opiskelutyyliä.

Alsjeblieft! Hoi hoi!

W

P-klubin XXVII vuosijuhlat:

KUVAT: TIMO KORKALAINEN

P-KLUBI

TURUN YLIOPISTON POLITIIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY.

WALPO TOIVOTTAAN HYVÄÄ JOULUA SEKÄ
ONNELLISTA VUOTTA 2013 KAIKILLE
KLUBILAISILLE JA MUILLEKIN!

APINA JÄRKKÄÄ

TURUN VILLEIMMÄT

BILEET!!!